

מ"ת 54866/05/22 - מדינת ישראל נגד סבלי אבשלום (עציר) 2. סופיה אבשלום

בית משפט השלום בעכו

מ"ת 54866-05-22 מדינת ישראל נ' אבשלום(עציר)
תיק חיצוני: 226138/2022

בפני	כבוד השופטת דנה עופר
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. סבלי אבשלום (עציר) 2. סופיה אבשלום

החלטה

לפניי בקשה לחילוט ערבויות.

1. ביום 25.5.22 הוגש נגד המשיב כתב אישום, שבו יוחסו לו עבירות של התפרצות למקום מגורים לביצוע עבירה; גניבה; ונטילת רכיב חיוני באמצעי תשלום שלא בהסכמת המשלם, בכוונה להשתמש בו או לאפשר לאחר להשתמש בו.

בד בבד הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

2. ביום 13.7.22, לאחר שהתקבל תסקיר של שירות המבחן, הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בבית אמו, בפיקוחם של האם ומפקח נוסף. שני המפקחים התחייבו בסכום של 10,000 ₪ לקיום תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני. בהמשך (13.8.22) נקבעו חלונות פיקוח, כדי שהמשיב יוכל להתייצב לטיפול ביחידה לנפגעי התמכרויות בכרמיאל, שאליה הופנה במסגרת צו פיקוח מעצרים.

ביום 18.10.22, ולאחר שהמשיב הודה והורשע במיוחס לו בתיק העיקרי, התקיים דיון נוסף בבקשתו לעיון חוזר ולפתיחת חלונות התאווירות יומיים. בהחלטה שניתנה בתום הדיון, בהסכמת הצדדים, נקבעו חלונות יומיים (ללא פיקוח) ונקבע חלון חד-פעמי לאותו יום, עד לשעה 15:30, בליווי אמו (המפקחת), לצורך הליכה לקופת חולים ולמספרה.

בו ביום הפר המשיב את התנאים שהושתו עליו, בכך שהלך לסופרמרקט ללא ליווי, ושם - גנב ארנק וטלפון נייד מאישה ששהתה במקום.

בגין אותו אירוע הוגש נגד המשיב כתב אישום נוסף (ת"פ 44192-10-22), ובינתיים הוא הודה גם במיוחס לו בכתב האישום הנוסף והורשע על פי הודאתו. האישום החדש צורף לקודם, ודינו של המשיב, ביחס לשני כתבי האישום, נגזר ביום 15.1.23.

המשיב נעצר שוב, עוד ביום 18.10.22, ובהמשך לכך בוטלו תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני, והמשיב נעצר עד לתום ההליכים.

על רקע האמור לעיל עותרת המבקשת לחילוט הערבויות - התחייבותו העצמית של המשיב וערבותה של אמו, שאמורה הייתה לפקח עליו במהלך החלון שאושר, אך איפשרה לו לשהות מחוץ למקום המעצר, ללא ליווי.

3. לטענת המבקשת, המשיב הפר את הוראות בית המשפט ברגל גסה, כאשר ניצל את שהייתו מחוץ למקום מעצר הבית, וללא פיקוח, על מנת לבצע עבירה של גניבה.

כן טוענת המבקשת, כי יש לחלט את ערבות האם, לאחר שהייתה נוכחת בדיון מיום 18.10.22 וידעה כי עליה להתלוות אל המשיב, ובכל זאת לא מילאה את חובתה כמפקחת. לטענת המבקשת, אמו של המשיב אמרה בחקירתה, כי איפשרה למשיב לצאת לבדו, לאחר שאמר שהוא רק יצא לקנות סיגריות, ולכן היא נשארה בבית.

4. לטענת המשיב, הוא עצמו כבר שילם מחיר כבד על הפרת התנאים, שכן הליך שיקומי מוצלח שהחל כמה חודשים כמה לכן נפסק, והוא נעצר עד לתום ההליכים. לטענתו, מצבו הכלכלי בכי רע, שכן אינו עובד מאז שנעצר בחודש מאי. נוסף על כך, הוא ייתן את הדין על מעשיו בהליך הפלילי.

לטענת המשיבה, היא אינה שולטת בשפה העברית, ולכן גם התקשתה להתבטא בעת חקירתה ולא הבינה מה בדיוק שואלים אותה. ביום הדיון היא התלוותה לבנה לקופת החולים, ואז חזרה הביתה, משום שהתעייפה, וסמכה על המשיב שרק ילך להסתפר ויחזור. עוד היא טוענת, כי מצבה הכלכלי קשה, היא מבוגרת וחולה, נעזרת במטפלת סיעודית, ומתקיימת מקצבת הביטוח הלאומי.

5. בהתאם לסעיף 51 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, רשאי בית המשפט להורות על חילוט ערבות שניתנה לשם הבטחת תנאי שחרורו של נאשם, אם הפר הנאשם את תנאי השחרור.

תכלית הערבות היא להבטיח שהנאשם, ששוחרר ממעצר בתנאים, יקיים אחר תנאי שחרורו. התכלית של חילוט הערבות, במקרה של הפרת התנאים, היא תכלית הרתעתית: הרתעת הערב, שלא יאפשר לנאשם להפר את תנאי שחרורו; הרתעת הרבים, קרי - מפקחים אחרים, שידעו כי יש מחיר להפרת התנאים; והרתעת הנאשם עצמו, לבל יפר את התנאים ויגרום לפגיעה בערב, שסייע בידו להשתחרר ממעצר (בש"פ 1902/19 אביטן נ' מדינת ישראל, 2.6.19).

לבית המשפט שיקול דעת אם להורות על חילוט הערבות, במלואה או באופן חלקי. בגדר שיקוליו יבחן בית המשפט את מהות האישומים וחומרת העבירות, כמו גם את טיב ההפרה (שם, סעיף 46).

6. לאחר ששקלתי את נסיבות המקרה שלפניי, אני רואה לנכון להורות על חילוט חלקי של הערבויות, כפי שיפורט להלן.

7. בכל הנוגע ל**משיבה**, התרשמתי כי אכן מצבה הכלכלי קשה ביותר. כבר ביום 13.7.22, כאשר נחקרה המשיבה בדבר התאמתה כמפקחת למשיב, ציינה כי אין לה יכולת להפקיד כספים, וציינה כי היא מתקיימת מקצבת הביטוח הלאומי.

שיקול נוסף שיש לקחת בחשבון, הוא שבדיון ביום 18.10.22 אושרו למשיב, אף בהסכמת המבקשת, חלונות פיקוח קבועים, ללא ליווי; המשיבה נדרשה ללוות את המשיב מחוץ לבית, רק באותו יום, לצרכים שנקבעו. מבחינתה של המשיבה, אפוא, ההפרה לא הייתה הפרה בוטה של התנאים, לאחר שהוברר כי למשיב כבר ניתנה אפשרות לצאת ממקום הפיקוח ללא ליווי, למשך שעותיים מדי יום. באותו יום היא התלוותה אל המשיב לקופת החולים, ובשלב מסוים החליטה לחזור הביתה בלעדיו, לאחר שלדבריה - התעייפה, ולא מנעה ממנו להמשיך בסידורים (שבית המשפט אישר לו לבצע) ללא ליווי. יוזכר, כי מדובר באישה מבוגרת וחולה, שבאותו בוקר התלוותה אל המשיב לבית המשפט, ולאחר מכן לקופת החולים.

בשים לב לאמור לעיל, אני רואה לנכון להורות על חילוט ערבותה באופן חלקי, ובסכום של ₪ 1,000 בלבד.

8. בכל הנוגע ל**משיב**, הפרתו לתנאים הייתה ברגל גסה, במובן זה שניצל את העדר הפיקוח של אמו כדי לבצע עבירה; עם זאת, יש ממש בטענותיו, כי הוא נותן את הדין על מעשיו במישור הפלילי, שכן בגין אותה עבירה הוגש נגדו כתב אישום נוסף, הוא הורשע במיוחס לו, ודינו נגזר בקשר לשני כתבי האישום יחד.

מכל מקום, המשיב היה מודע היטב לכך שהוא נדרש לליווי של אמו, המפקחת, ושהותר לו באותו יום ללכת למספרה ולקופת החולים, בליווי שלה, ותו לא.

בשים לב לטענותיו של המשיב בדבר מצבו הכלכלי, לאור החודשים שבמהלכם היה עצור או עצור בפיקוח אלקטרוני, ולאור העונשים שהוטלו עליו ביחס לשני כתבי האישום, אני מורה על חילוט ערבותו באופן חלקי, ובסכום של 2,000 ₪ בלבד.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

תשומת הלב כי יש להמציא את ההחלטה גם למשיבה.

ניתנה היום, י' שבט תשפ"ג, 01 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.